

SĂMĂNĂTORUL

Redactor responsabil:
Dr. Enea Popa

Redacția: Piața Regele Ferdinand 55
Administrația: Piața Regele Ferdinand 56

FOAIE CULTURALĂ-POLITICĂ

Apare la 5, 15 și 25 a fiecărei luni
sub conducerea unui comitet

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe anul întreg 120 Lei
Pe jumătate an 60 Lei
Pe trei luni 30 Lei

Despărțământul Reghin al „Astrei“.

Convocare.

Prin aceasta convocăm adunarea generală ordinară a despărțământului Reghin al „Astrei“ pe ziua de 5 Iulie 1928, orele 2 p. m., în sala de ședințe a Primăriei orașului Reghin, adunare la care sunt invitați toți membrii despărțământului.

Ordinea de zi:

- 1). Deschiderea adunării.
- 2). Raportul secretarului.
- 3). Raportul casierului.
- 4). Verificarea gestiunii și descărcarea comitetului.
- 5). Incuviințarea bugetului pe anul viitor.
- 6). Alegerea unui nou comitet.
- 7). Eventuale propuneri și interpelări.

Reghin, la 20 Iunie 1928.

Director:
(ss) Dr. E. Nicoară.

Secretar:
(ss) Gh. Maior.

„Roade mare și oftanții“.

Doi plugari, unul de pe Mureș și celalalt de pe valea Gurghiuului s'au întâlnit în târg, veniți amândoi cu vite de vânzare, dar cum afacerile merg azi foarte rău s'au pus la povești în așteptarea cumpărătorului.

Mă — zice Mureșanul — da prost se mai poartă vecinii ăia de Unguri — ci că și-o găsit pe-un Angliuș care roade mere.

Bine zici — îi răspunde Gurghia-

nul — că tare-i mănă pielea. Nu se astâmpără de locul, locul. Le trebuie altă graniță. — Scrie foaia, că nepotul lui „Roade mere“ a venit la granița ungurească cu aeroplanul și s'a uitat cu ochianul la noi.

— Dacă știam îi puteam face un plocon, un kilom. de mere de cal, să le ducă din partea noastră să aibă ce roade unchiul său.

— Nu-i destul că avem atâtea năcazuri, ne mai turbură pacea cu oftările lor.

Bădița Gâlcă.

de Jean Bart.

Cum se preface omul cu vremea... nici n'ai crede; ca eri par'c'ar fi fost când pentru întâiași dată m'a dus bunicul la târgul din Cuzăni. Când s'a oprit căruța în bățatura crâșmei, Sborrel, plin de sudoare, era tot alb de spume, că într'o goană suisem Dealul Berzei; dar slujba bisericească tot n'a fost chip s'o prindem. Leturghia tocmai se isprăvisse atunci și poporenii, ca 'n zi de sărbătoare, se coborau în păcuri pe drumul ce desparte livezile de meri domnești. Mulți se opreau la casa primarului Ghimperea, că era masă mare acolo în ziua cea — boteza al șeaptelea băiat.

Nu știu de ce, prin atâta lume adunată, am rămas cu ochii țintă la un român voinic și oacheș care vorbea răzând cu hohot. Il măsuram din creștet p'șnă în tâlpi și numă săturam privindu-l; vezi că găsisem la el ceva deosebit, cum la nimeni de acolo nu mai vedeam: pe cojocelul scurt și fără mâneci, așa de mândru înflorit în cusături de arniciu roșu, în rând prinse la stânga, purta o cruciuliță neagră, o stea strălucitoare și un ban cum îi un un gologan de zece. Erau decorații primite în războiu. Cândă pornit să

umblu, atunci băgai de seamă că schiopăta puțin, și că la mâna dreaptă îi lipsea degetul mare.

Câți-va flăcăi sorțari se dau pe lângă dânsul și prind a-l ispiți să n'ceapă povestirea din vremea războiului cu turcii.

— Hai, Bădiță, că zău ca mâine ne ia și pe noi... mai trage un gât și ne mai zi ceva, că mări frumos le zici. Și plosca cea pântecoasă trecea din om în om până se oprea la urmă în mâna ciungă a lui Bădița Gâlcă.

Dar el se lasă greu, c'asa-i e felul, la început numai cât râde și încetul că încetul îl fură vorba, iar când se înfierbântă, să stai să-l tot ascuți.

— Amu, ce să mai spun?... c'am isprăvit de mult poveștile cu turcii.

— Ia-le iar dela cap, Bădiță, că tot ni-i drag să le ascultăm... știi, cu turcu cela când i-ai dat drumul să fugă.

He!... săracu Memet!... o fi ajuns el în satul lui?... De păgân, nu zice, păgân era da și suflet bun de om așa, mai rar...

Eul-am cunoscut c'un an mai înainte de a se începe focul. Eram cu paza graniței pe Dunăre; stam în bechetele din jos de Brăila, drept în fața Ghetului. Pe atunci, se chiamă, că era tot parte turcească celălalt mal, că vezi numai după războiu ni-o dat și nouă pământul Dobrogei.

— Ce o mai fi și cu oftanții. — Mă, se vede că la magnații de dincolo le merge rău de tot — ar vrea să le plătim în aur pământurile împărțite prin reforma agrară.

— D'apoi la domnul „Apune“ i-a apune steaua la Geneva. Ci că Ungaria datorează României o grămadă de bani pentru despăgubiri de război — și totuși cer să le plătim aur la oftanții.

— Le-om plăti să suspine oftanții până nu mai pot. Baronii unguri au fost totdeauna pisamașii sărăcimii — și acum

când s'au împărășit săracii cu pământ ar vrea să-și scoată prețul de pe spinarea lor.

— Mare lucru, doar și Ungurii și Români au căpătat deopotrivă pământ prin reforma agrară.

— Har domnului că dl Varlaam, sau cum trăsnetul îi zice la Angliuș, ne-a dat nouă dreptate la Liga Națiunilor.

— Să trăiască, încheie Gurghianul, că sunt oameni cinsiți și între Angliuș și să învețe minte oftanții „Roade mere“ — că dreptatea nu se poate întuneca cu vorbe goale. — Cheops.

Serbările

„Asociației cizmarilor din Reghin“.

Sâmbătă seara, 16 Iunie crt., s'au început serbările „Asociației cizmarilor din Reghin“, serbări aranjate din prilejul împlinirii celor 200 de ani dela înființarea asociației. Patronul principal al serbărilor a fost dl primar Popescu.

Serbările s'au început cu seara de cunoștință, ce a avut loc Sâmbătă seara, 16 Iunie crt., în restaurantul Andrei Truția din Reghin.

Duminecă dimineața serbările s'au continuat. Mai întâi a avut loc un conduct, sub steagul asociației, la toate bisericile din Reghin. Patroana steagului a fost doamna Popescu, soția dlui primar al orașului, iar purtătorii steagului au fost dd. Archiudean Verebei și Schön. Nașele steagului au fost doamnele Fodor, Cherecheș, Ciurca, Antal, Moldovan Gr. și Müller.

La ora 11 s'a ținut adunarea festivă în pavilionul din parcul orașului.

Adunarea a deschis-o dl Fodor, președ. asociației, printr'o frumoasă cuvântare. După aceea dl Grigore Moldoan a citit istoria existenței de 200 de ani a asociației. După citirea istoriei asociației, dl Dr. Alexandu Ceușianu, președ. societății meseriașilor români, a adus salutul acestei societăți; dl profesor Schwab a făcut un scurt istoric al asociației în limba germană și a adus salutul Sașilor din Reghin; dl Dr. Nicoară, președ. desp. Reghin al „Astrei“ a adus salutul acestei asociații de cultură; dl Dr. Iuliu Yekony, adv., a adus salutul Ungurilor din Reghin, iar dl Székely a adus salutul corului cetățenilor. Un reprezentant al „Asoc. cizmarilor din Tg.-Mureș“ a adus salutul acestei asociații. Numeroase alte asociații de cizmari din Ardeal și-au avut reprezentanții la serbări.

După adunarea festivă a avut loc un mare banchet în sala mare a hotelului orașenesc.

La banchet au toastat domni:

— Știu... știu, locul Basarabiei care ne-o fost răpită, strigă de colo un picu bălan cu sânul încărcat de mere.

— Amu, ce să zic, pe atunci ne aveam bine cu turcii din bechetele de dincolo, așezate la gura Măcinului. Dând ei la noi, când noi la dânsii, treceam slobozi așa oricând ne poftea inima câte-o cafea turcească, oricând nu mai aflam fir de tutun prin giberele noastre. Ba dela o vreme începusem, și noi, gheaurii a rupe câteceva pe turcește, iar ei, așchirii, prinsese vre-o două vorbe de-ale noastre.

Mă rog, cu Memet trăiam ca și c'un frate, gândeam că-i leat cu mine, ori din același sat. După ce ni-o venit ordinu cela de plecare, și noi ne-am tras în sus la Calafat, nici o știre n'am mai avut de dânsul.

Vezi, tot chiteam eu că și pe ei i-o fost chemat în foc; și uneori mă încerca un gând... măi, și ce-ar fi să-l îotâlnesc odată, și îmi părea oare cum adecă ar da el în mine, ori eu așa da în el...

Poi... cum... că'n bătălie te mai gândești la frate... ori la părinte să fie chiar, n'ai chip nici să mai vezi...

Da vorba veche-i sfinte: munte cu munte se întânește, d'apoi om cu om; iacă și eu m'am întâlnit cu Memet când nici nu gândeam.

Mă rog, ce să vă spun, trecuserăm

Dunărea cea tulbure, ne bătusem și noi opincarii, cum toți aveți știință; unii scăpase teferi, nevătămați; alții ologi și ciungi, ca mine; iar mulți au putrezit, Dumnezeu să-i ierte, în țărinele bulgărești; cum îi Butnariu Petre d' aici din sat... săracu, ce mai mândreață de român era... da-i vorba că Plevna căzuse. Amu ne rânduise să ducem în iscorță prizonierii turci peste Dunăre dincoace în țară. Măi, d'apoi ce vreme de iarnă, mămulică, n'am mai pominit de atunci! Țaiam troianul de omăt cu câte 30 de părechi de boi, că alt chip nu era de mers înainte.

Aveam câte-va sute de turci pe care îi duceam prin Nicopoli la Măgurele.

Da ger de scăpăra piatra și turcii, sârmanii, numai în spențere subțiri și în păpuci de-ți era mai mare milă când îi vedeai. Li mai înțoleam și noi cu ce puteam — parcă uitasem că ne erau dușmani, dar mulți s'au prăpădit, că au murit degerați de frig. Numai ce-i vedeai zgrebuliți, că se sgârcesc și rămăneau în urmă până s'abăteau pe margina șoselei; ș'apoi șmin!... acolo rămăneau pentru vecie, țapeni și vineți cum îi porumbrica. Iar ninsorea ce fulguia într'una îi acoperia încet și molcom, anume par'că să nu lmai vadă nime.

He!... mulți au rămas pe acolo îngropați, fără să aibă parte de morminte mai omenești, săracii!...

I. Popescu, primar, Fodor Iuliu, președ. asoc. cizmarilor din Reghin; Nicolaus, protopop ev. lut; Teodor Cora, președ. asoc. cizm. Sibiu; Balint, deleg. asoc. cizmarilor Tg.-Mureș; un delegat al asociației cizmarilor Gheorgheni, Toth C., prot. rom. cat; și Szasz, preot reformat.

Seara la orele 9 a avut un concert bine succes. A cântat orchestra săsească, sub conducerea dirigintelui Victor Wermecher, corul meseriașilor români, sub conducerea dirigintelui Alex. Moldovan și corul maghiar, sub conducerea dirigintelui G. Heiter. Dșoara Dora Heiter și dl Balogh au executat un punct la pian. După concert a urmat dans.

Atențiune comercianți!

Cărți pentru contabilitatea simplă

prescrisă de
Ministerul Finanțelor
se află permanent
de vânzare la

Libr. Nouă Reghin.

No. G. 637-3 exec. 1928. 352

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. 14426—1927 a judecătoriei mixte din Reghin în favorul reclamantului Cassa de Economie S. A. reprezentat prin avocat Dr. Wermescher Emil pentru incassarea creanței de 4000 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 26 Iunie 1928 la orele 11 a. m. la fața locului în Dumbrava unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: obiecte în valoare de 12.400 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 31 Maiu 1928.

Fülöp Géza, portărel.

Intr'o seară poposisem la un sat bulgăresc, numai țin minte cum îi zicea, bătu-l-ar pozna, că pustiu și calicos era.

Tocmai să rânduiască posturile și se făcuse apelu, când nu știu cum de am dat cu ochii de el. Era chiar el, Memet!... da în ce stare... cât pe ce să nu-l mai cunosc! par'că îmbătrânise cu 20 de ani, așa îi crescuse barba. A prins el a spune câte-o fost păjit și mă ruga cu lacrimi să cat vre-un chip să-l fac scăpat.

— Și nu i-ai dat drumul, Bădiță?... întreabă de colo o fetișoară miloasă cu niște ochi albastrii, înecați în lacrimi.

Da unde se pomenește una ca asta fa;... da ce te gândești că-i joacă?... Imi rămânea și mie ciolanele pe-acolo.

După ce i-am dat o pereche de căpute și una de obiele din ranița mea, am deșertat și sacul de pesmeți și tunul ce-l mai avem la mine.

Toată noaptea am stat ș'am chibzuit până am pus la cale că a doua zi, pe drum, el să rămâne în urmă tot pela coada coloanei, unde-am să mă țin și eu. Deodată să se facă așa căzut în drum, că eu de colo am să sar chip ca să-l mân la drum, apoi să zic că-i gata să moară și să-l lăsăm acolo ca pe un hoit.

Și cum prubuluisem, așa s'a întâmplat:

No. 2696/1928. 357

Publicație de licitație.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua 16 August a. c. la orele 10 se va ținea în localul Primăriei orașului Reghin, camera No. 8 licitația conform Art 72-83 din Legea contabilității publice, pentru aprovizionarea străzilor orașului cu 1460 m³ pietriș.

Caetul de sarcini, condițiunile generale și speciale se pot lua la edilitatea orașului camera No. 8 între orele 10—12 zilnic.

Sunt invitați toți aceia, cari doresc a lua parte la această licitațiune, să-și înainteze ofertele în plicuri sigilate și prevăzute cu garanța de 10 procent a prețului oferit până la ora 10 a zilei fixate.

Reghin, la 13 Iunie 1928.

p. Primar: Schuller.

Secretar: Graffius.

No. 83—1928. 356

Publicație de licitație.

In baza deciziei No. G. 666—1927 obiectele prețuite în 7400 Lei executate în favoarea următoarei Molnar Aura reprezentat prin avocatul Dr. Ladislau Simonis pentru datoria de 1000 lei și acces. se vor vinde prin licitație la 30 Iunie 1928 la orele 16 p. m. în comuna Fărăgău.

Teaca, la 11 Iunie 1928.

Al. Orbok, deleg. jud.

No. G. 467-3/1928. 351

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. 2020—1927 a judecătoriei mixte din Reghin în favorul reclamantului firma frații Deutsch reprezentat prin avocat Dr. Vasile Pop pentru incassarea creanței de Lei 15.000 și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua 9 Iulie 1928 orele 11 p. m. în comuna Reghin unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: obiecte în valoare de Lei 13.000. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 8 Iunie 1928.

Fülöp Géza deleg. jud.

Eu mă țineam tot pela flancul stâng unde se încheia coloana; cu ochii tot la grade, ca să pândesc când ni-o veni mai bine. Și când am socotit că-i vremea, îi zic încet: Acu, bre Memet!... Da el de colo numai ce să'ndoe de mijloc și se lasă jos, gemând adânc. Eu mă opresc în loc și cat spre el, pe când coloana se trăgăna înainte. Când ni-o zărit în urmă ș'o prins a ne întreba, eu mă faceam că dau cu patu armei și strig că a căzut un turc și-i gata să moară, își trage sufletul.

— Bun mort l'o fost crezut cu toții.

Și el cum sta, săracu, pe jos numai cât s'o uitat la mine, apoi și-o ridicat ochii în sus, șoptind încet în taină: Bre Gâlcă!... om bun... la tine... vede sus Alah, bre!...

Și l-am lăsat grămadă acolo, cu mâna țepăună pe inimă, cu ochii ținți în cer, cu urmele de lacrimi par'că înghețate pe obrajii lui vineți de ger. Și viscoala într'una de prăpădea pământul. Din mers mi-am mai întors încăodată capu în urmă, dar n'am mai zărit pe luciul alb de zăpadă de cât ca un punct roșu.. gândesc că era fesu lui Memet, săracu!...

De-o fi ajuns ori ba în satul lui n'am putut ști nici până azi, — sfârșește povestirea Bădiță Gâlcă, clătănând ușor din cap și căzând apoi pe gânduri.

No. 618—1928 port. 361

Publicație de licitație

Subsemnatul executor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5607—1926 și No. —/1928 a Judecătoriei din Gheorgheni în favorul reclamantului Sáska Andor reprezentat prin avocatul Dr. József Andor pentru incassarea creanței de Lei 6812 și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua 2 Iulie 1928 la orele 3 p. m. în comună: Caz Ardelean unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: una mașină de cusut marca „Harid Neu”, un dulap, un decimale mare și un cantar mic în valoare de 13.300 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Tulgheș la 2 Iunie 1928.

Iosif Cozma, executor delegat.

No. 2249 —1928. 354

Publicație de licitație.

Să aduce la cunoștință, că în ziua de 24 August 1928, la orele 10 a. m. în localul primăriei camera No. 14 se va ținea licitație conform Art. 72-83 din legea contabilității publice, pentru furnizarea alor 29.000 kg fân, 33 000 kg. paie și 65.700 kg ovăs, necesar pentru aprovizionarea cailor și taurilor dela ferma primăriei pe anul 1928.

Condițiile se pot vedea la contabilitatea primăriei între oarele oficioase.

Sunt invitați amatorii, cari doresc a lua parte la aceasta licitație să-și înainteze ofertele în plicuri sigilate și prevăzute cu garanța de 10% a prețului oferit, până la ora 10 a zilei fixate.

Reghin, la 2 Iunie 1928.

Primar: I. Popescu.

Secretar: Graffius.

No. G. 374/3—1928. 358

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. 13571 — 1927 al judecătoriei mixte din Reghin în favorul reclamantului Palca Ioan reprezentat prin avocat Dr. Bertin Ferencz pentru incassarea creanței de 6981 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Iunie 1928 orele 1 p. m. la fața locului în Ibanești unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: obiecte în valoare de Lei 7000. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Reghin, la 8 Iunie 1928.

Fülöp Géza, deleg. jud.

Mulți ani de-a rândul n'am mai dat prin Cuzăni și nici pe Bădița nu l-am mai văzut de atunci.

An vară m'am abătut în treacă, aveam să 'ntreb ceva la primăria din Cuzăni. Pe când ședeam de vorbă cu vre-o doi săteni, nu știu cum de mi-am adus aminte și de Bădița Gâlcă.

— He!... apoi rău a ajuns, sărmanu iacă-tă-l colo chiar lângă zaplaz.

Privesc pe fereastră. In curtea primăriei un moșneag gârbovit se chinuia să tae un lemn cu ferăstrăul în mâna stângă. M'am minunat. Doar nu-i bătrân, de ce s'o fi trecut așa?

— A avut multe necazuri bietul... un proces lung l-a sărăcit cu totul; nevasta i-a murit acum trei ani, și singurul fecior care-l avea, s'a înecat când cu revărsarea Siretului, acum un an.

— Ți-i mai mare mila, adaugă un altul, să-l vezi șa vreme de bătrânețe că umblă așa, printre străini. N'are pe nimeni, îi mai dăm noi câte ceva de lucru pe-aici, pe la primărie, da vezi că nu prea poate munci, că-i și beteag. Odată el a fost fruntea comunei; că doi am avut de-aici duși în războiu: Butnariu care-o murit la Grivița, și el care s'o întors cu trei decorații pe piept.

Il chem înăuntru. El își lasă căciula după ușă, apoi încet s'apropie cu ochii în pământ. Il privesc și simt că-mi vine a plânge; nu pot să cred că-i

Publicație de licitație. 360

Subsemnatul Dr. Gergely Elec avocat, curătorul masei falimentare falitului Jakabffy Ernő, aduc la cunoștința publică, că în urma hotărârei consiliului falimentar din 23 Mai 1928 se vor vinde

în ziua de 4 Iulie 1928, orele 15 p. m. prin licitația publică, obiectele cari sunt trecute în inventarul falimentar sub pozițiile No. 3, 6, 7, 8, 9, 10, 37, 38, 47, 57, 80, 94, 95, 96, 99, 104, 105, 106, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 135, 142, 147, 157, 162, 164, 165, 175, 177, 179, 195, 198, 202, 204, 205, 123, 240, 260, 267, 302, 309, 310, 329, 322, 292. In caz de lipsă și sub prețul de estimare.

Gheorgheni, la 21 Iunie 1928.

Dr. Gergely Elek
curătorul masei.

Publicație de licitație. 363

Subsemnatul notar public, în urma încredințării primite din partea lui Mauriciu Schwarz și Dr. Iosif Schwarz, reprezentanții firmei „Mendel Schwarz Succesorii” din Reghin, aduc la cunoștință publică, că în ziua de 30 Iunie 1928, ora 10 a. m., se va vinde, prin intervenția mea, potrivit art. 352 al Codului Comercial, prin licitație publică, pe contul și riscul firmei debitoare Ignățiu Vogel et. Com. din Sighetul-Marinației, următoarele mărfuri: 108 saci de 9.180 kg. făină de lux și 252 saci continând 21.420 kg făină de pâine. Prețul unitar de strigare va fi de Lei 13.800 per kg. inclusiv sacii, iar în cazul când nu se va putea obține acest preț, adjudecarea se va face și sub prețul de strigare.

Licitația se va ținea în localul morii „Mendel Schwarz Succesorii” din Reghin.

Cumpărătorii vor fi obligați a vărsa la mâna mea prețul de cumpărare, împreună cu impozitul de 2% în momentul cumpărării.

Marfa ce se va vinde prin licitație publică se poate vedea în fiecare zi de lucru dela orele 10—12 a. m. și 3—5 p. m. în localul morii mai susnumite.

Reghin, la 20 Iunie 1928.

(ss) Jean Dolejan
notar public.

No. 863—1928 port. 359

Publicație de licitație.

Subsemnatul portărel judecătoresc aduc la cunoștință publică, că în baza deciziei No. 4883/927 și No. G. 7297-927 a Jud. mixte Gheorgheni în favorul recl. Suci Petru lui Simion reprezentat prin avocat Dr. Emil Precup pentru incassarea capitalului de 20600 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua 6 Iulie 1928 orele 15 a. m. la fața locului în comuna Valea Strâmbă unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 2 cai, 1 car de carat, 1 căruță, 4 oii în valoare de Lei 10.000.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare. Gheorgheni, la 16 Martie 1928.

V. Lörincz, port. delegat.

el, veșnic îmi vine în minte icoana lăunioasă a lui Bădiță Gâlcă, frumos povestitorul din vremea de pe când eram copil.

Nu mă cunoaște. Ii spui al cui sunt și 'ncerc să-l mai îndulcesc la vorbă. Dar nu-i chip.

— Ia mai zi ceva, Moș Gâlcă.. cum o duci?... unde-ți sunt decorațiile cele mândre ce le purtai pe cojocelu înflorit?

El își ridică ochii tulburi și căță lung, măsurându-mă de sus până jos.

— Adică la ce bun să știți, domnișorule, cum o duc pe-aici? Ia bine o duc... și bătrânețea și calicia le țărăi, cum țărăi și piciorul ist olog... da decorațiile nu le pun, ca nu le stă frumos pe sumanul ista sdrențuit: măcar pe ele să nu le necinstesc.

Tăcu și pironindu-și ochii pe un tablou, oftă lung și zise încet, așa ca pentru sine:

— He, saracu Butnariu, Dumnezeu să-l ierte, o fost mai norocos ca mine... odată cu mărirea și el o închis ochii; la ce bun să întârzie ca mine pe aicea!

Și clătănând din cap a jale, rămasse mult cu ochii ținți la rama de stejar care încununa cu frunze tabloul așezat în sala primăriei. Pe el stă scris cu litre de aur:

In Amintirea viteazului BUTNARIU PETRE din comun Cuzăni.

Mort pentru țară în războiul de neatarnare. Patria recunoscătoare.

(Din vol. Datoriita ulte.)